

meget mindre som den højtærede Forsvarsminister herom har udtalt sig saa fyldigt, som det maa anses for formaalstjenligt i Øjeblikket. Jeg er nemlig enig med den højtærede Minister i, at vi naturligvis ikke kan komme ind paa en Fastlæggelse af Stederne for de nye Garnisoner og Pladserne for de nye Militæranlæg, forinden dette Lovforslag er vedtaget. Det vilde være lidet formaalstjenligt, og det vilde navnlig ikke være økonomisk, efter at de to Oppositionspartier har foranlediget, at Ekspropriationsbestemmelsen er gaaet ud. Ligesom den højtærede Forsvarsminister vil jeg — og jeg tror, at jeg kan gøre det ogsaa paa mit Partis Vegne — advare mod den Opfattelse, at Tiden skulde være inde til Realisation af de meget omfattende og meget kostbare Museumsplaner, som har været fremme under denne Forhandling. Jeg tror, at man kommer til at se den Sandhed i Øjnene, at disse Projekter kommer man til at vente med, til Tiden bliver noget bedre i økonomisk Henseende, end den er i Øjeblikket.

I øvrigt har jeg ikke meget at føje til den højtærede Ministers Svar til Ordførerne for de andre Partier. I dette Øjeblik at oprulle den lange Militærdebat, vi førte i Sommer, forekommer mig at være fuldkommen formaalsløst. Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, nemlig at man dog selvsagt ikke kan sammenligne en almindelig Bestemmelse om Ekspropriation af Jord til Husmandslodder med den meget begrænsede Adgang til Ekspropriation, her er Tale om, til de forholdsvis faa Kaserner og Øvelsespladser. Det ærede Medlem sagde, at jeg mente, at Kasernerordningen ikke vilde blive dyrere uden Ekspropriationsparagraffen, men at vi fra vor Side stadig hævdede, at man ikke behøvede en Ekspropriationsbestemmelse for at skaffe Jord til Husmandsbrug. Der er virkelig en væsentlig Forskel. Et Husmandsbrug er ikke stedbestedt saaledes som en Garnison, men kan oprettes overalt, hvor der er brugbar Agerjord, og det er vor Opfattelse, at Udbudet af Jord, for Øjeblikket i alt Fald, er saa rigeligt, at der ikke er Trang til Ekspropriation. Men Garnisoner, Kaserner, Øvelsespladser o. s. v. er man nødt til at anlægge paa dertil egnede Steder, og under Bestræbelserne derfor havde det været ønskeligt, at man havde haft en Bestemmelse, som gav Bemyndigelse til Ekspropriation. Da jeg første Gang havde Ordet, udtalte jeg, at det var muligt, at Savnet af en Ekspro-

priationsbestemmelse kunde gøre Ordningen noget kostbarere, men jeg tilføjede, at jeg haabede det ikke. Hvordan det nu end er, er vi nødt til at bøje os for det, takket være de to Partier, som ellers saa ivrigt — undertiden paa en noget besynderlig Maade — bestræber sig for at faa Militærudgifterne nedsat.

I øvrigt vil jeg anerkende, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ligesom Bladet „Social-Demokraten“ ganske aabent erkendte, at dette Lovforslag var nødvendigt til Oprettelse af Hæren som bestemt i Hærloven. Det ærede Medlem tog ganske vist det Forbehold, at det kun var de tre første Paragraffer, der var nødvendige, nemlig de Paragraffer, der tager Sigte paa Erhvervelsen af Kaserner og Øvelsespladser, medens han mente, at Hærloven meget godt kunde gennemføres uden de 3 Mil. Kr. aarlig i 10 Aar til Nyanskaffelser, men det er en Fejltagelse. Vi fra vor Side har ment det forsvarligt at reducere Hæren, men har ganske vist samtidig hele Tiden hævdet, at den Hær, vi skulde have, skulde have sit Kram i Orden, skulde udrustes, saa vidt det økonomisk var overkommeligt for os, paa en god og tidssvarende Maade. Dette Krav har vi stillet under Forhandlingerne, det ved det ærede Medlem, og det ønsker vi ikke at frafalde. Det var en Forudsætning for vor Tilslutning til Reduktionen af Hæren.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde henvendt til mig, at Meningen med § 80 naturligvis ikke var, at den kun skulde kunne anvendes, naar det passede os, de Herrer fra den anden Side vilde forbeholde sig at anvende den, ogsaa naar det passede dem, selv om de havde været Modstandere af den i sin Tid, da der blev forhandlet om Grundloven. Ja, der kan jo ingen som helst Tvivl være om, hvad Meningen har været, og hvad Meningen er med § 80. Meningen er, at den skal kunne anvendes, naar en Trediedel af Folketingets Medlemmer ønsker at udskyde en Ekspropriation, som de er Modstandere af. Men det er ikke Tilfældet her. Den Indsigelse mod Kasernelovens Stadfæstelse, som fandt Sted, gjorde man ikke for at hindre Ekspropriation til Kasernerne. Selv Socialdemokraterne og Medlemmerne af det radikale Venstre kunde fornuftigvis ikke have noget imod, at Ekspropriationsbestemmelsen blev anvendt her, naar Arealerne dog alligevel skulde anskaffes. Nej, det, man brugte § 80 til, var at gøre et Forsøg paa at hindre Gennemførelsen af selve Militærlovene. Det mente man i August Maaned, man kunde. Jeg behøver bare at henvise